

UDVARHELYI HIRADÓ

FÜGGETLEN TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fl. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 5 korona. — Telefonszám: 14.

Felolós szerkesztő: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. Nyilttér sora
50 fillér. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Elfelejtett tavasz.

Itt a tavasz, de pompájában valaminek hiányát érezzük. Volt-e az idén tavasza a szívnek, a költészetnek? A természet négy évszaka bölcsen van elrendezve. Elöl a virágos kikelettel, végül a mulás korszakával, a zordon téllal. Még a költészetben is meg van ez a berendezés, mert legtöbbször találjuk, hogy a költő ifjúságának tavasz-korában lírikus, a nyárnak megfelelő tetterős, cselekvésekre kész férfikorban teremnek a jeles drámai művek s az emlékező, visszatekintő aggság őszi világában alkotják a legremekebb epikai műveket, legvégül pedig a filozófikus irány tetőzi be a kész pályát. Innen van, hogy a lírikus tiz-busz évi dalolgtatás után gyakorta hallgat el, vagy csakis halovány visszfényt produkálva elméje régi lángjának, ha nem gyűjtött elég tapasztalást, elég filozófiát, elég képzetet, ha tehetsége nem elég izmos arra, hogy irányt, medert változtasson és az epikai, drámai, bölcselmi műfajokban sejtessen folytonos emelkedését és tökéletesedését. Van arra példa, hogy a magasabb, az ódai szárnyalású líra hangjai mindvégig ott csengenek-bongjanak a nagy koszosok szívében, de az már tény, hogy a fiatal poéta epikai műve álmodt fest való helyett, a fiatal drámaíró művét pedig úgy elözlöklik a lírai epizódok, ref-xiók és hangulatok, mint amily mértékben a vigkedvű pipacsot és a szende kék buzavirágot sem örömet látja vetése közt a gazda.

Ugy tetszik nekünk, hogy bár a természetben mindig a régi búbájjal mosolyog felénk a szép fiatal május hónap, még se találjuk ott, ahol oly nagy szükség van rá. Hová lett a gyönyörű tavaszi hónap az ifju szívekből s az ifju szív virágokertjéi képező költészetből? A tavasz kiesett az évből, éneklé a költő, de elmúlt a szívből és megszűnt a dalban is.

Kimegy a gazda a gyümölcsös kertjébe és boldogan járja be nemes fákkal szegélyezett utakat s boldog öröme telik virágzásukban és eszébe sem jut felsóhajtani, hogy „Uram Isten, mért nem csüng már a fehér, piros virágok helyén mosolygó alma, arany-szinű barack, vagy hamvas szilvák özöne?” Látja, hogy a természet rendje van betartva, amikor a gyümölcsöt virág előzi meg s legfeljebb a fagytól, a kora lehullástól félti ezt az üde szinompát.

De mi történik az irodalomban? Nem zeng felénk az a régi szerelem sem, melyben epedés volt, ha a dalnok még nem nyerte el ideáljának boldogító igen-szavát; bubánat, ha szerelme viszonzatlan maradt és ujjongó boldogság áradott a hurokról, ha két tiszta szív érzelme találkozott. Ez az ifju szívek valódi költészet, amely évtizedek óta csak itt-ott zendül már felénk a magyar poézis berkeiből s ha nem volnának régi költőink, az ujjaktól akár el is feledhetnők, hogy a „szabadság, szerelem“ is a dalnak magasztos, édes tárgyai valának. Ma már a berekbe siessünk, hallgassuk meg a fülemülét, figyeljünk a pacstára, ha a szívünk dal után eped. „Ich singe, wie ein Vogel singt“, éneklé a németek nagy költője.

Miről dalolnak ma már a fiatal költők? Mit adnak nekik az ifju szíveknek? Mi hangon lopóznak ma a Helikon tájai felől „ártatlan szívek tavasz kertjébe?”

Dalolnak Istenről, daluk azonban csupa kételkedés, nyilt tagadás, sőt célzatos gunyolása a legszentebbnek, a legmagasztosabbnak. Így kezdi a fiatal dalnok s amit tőle tanul a fiatal olvasó, az a végetekbe üzött kétségbeesés. A vallástalan költő elfújja a sötét tömkelekbe jutott ember világító mécsesét, hogy többé ne találhasson ki, ahol a nap ragyog s még az éj sötétjét is hold és csillagok világítják meg. Voltak minden kornak kétségbeesett

dalnokai, ők azonban legalább siratták hitük vesztét, a jóban vetett bizalmuk elfoszlását, míg ez a most hangicsáló csapat kérkedik lelke sivárgásával, s kárörömmel szemléli, hogy mások hitét, reményét, ártatlan ábrándvilágát is megrongálhatta.

Dalolnak ma is az emberiség nagy céljairól, a világot mozgó nagy eszmékről s dalolnak a szabadságról is. Csakhogy ebben a dalban sincs fiatal-ság, valamint május elseje többé nem az első szerelmi csók, első szerelmi dal, első és soha vissza nem térő szerelmi boldogság szimboluma, hanem a felforgató eszméke, a gyűlöleté. Az ő májusukban a vérvörös színárnyalata uralkodik, amely a természet májusában nagyon, de nagyon háttérbe szorul ennek szép fehér, kék és rózsás szinompája mellett, szabadságdaluk pedig ha nem alkalmi nóta, akkor egyes osztályok szabadságdalá. Mindkettő a stréber-poézis egy sajátságos neme, amely csak szinifaldöntés, csak léha sablón, csak bombasztikus üvöltés a régi, az egyetemes, a közös, a fiatal szabadságdalhoz képest! Alkalmi és osztály-poézis! Mi köze ehhez a márciusnak és májusnak?

Azt ne is bolygassuk, hogy a szerelmi dal mivé lett! Csak gyorsan, gyorsan munkához, kössetek bokrétákat a régi szerelmi költők dalaiból, ha már magatok nem dalolhattok versenyt a csalógánnyal, ha már magatok nem szárnyalhattok ég felé a pacstával, s ha már a ti dalotokból nem árad ibolyaillat, nem csillan felénk tavaszi verőfény! Nem tudjátok ti már, mily fenséges volt az erdő, mikor az ifju félenken s mégis forró szavakkal vallá be szerelmét! Csodás dal zsongása tölté meg az erdőt, mikor a szende, tiszta leányka szíve túlradt a mámorító boldogságtól! Hangzik-e még boldog szerelmesek suttogása a hegyoldalban, melyet fűzek árnyalnak és csacsogó patakocskák szegélyez? Ott van a régi dalban; az új poézis szennyes, hazug, mételeyez! Ne késlekedjétek, hol ismét visszatér a szép május hónapja; az ő nyomdokain elérték az ifjúság, az ifju poézis kristálytisza forrásvizéhez, mert szomjuhozza az üdítő italt s várva-várja a dalt, melyben saját tiszta lelkének, forrongó világának, csodaszép májusának hü képét találja fel!

Ma a költő nem elégszik meg a nő megének-lésével. Annak traviatának kell lenni. Meg kell tudnunk, hogy a szerelmi dalok férjes nőért csaponganak. Az kegyetlen szívű főrangú hölgy, vagy karton-ruhás varróleányka, ha nem „nagyságos asszonyom“, kinek címét sem hallgatja már el a kuplévá aszott szerelmi dal. Chamisso „Madam, ich liebe sie“ je így találja torzmasát a honi zsuros poéták, egy zsúr idő-tartamánál tovább nem élő, de makacs vázlatokban ezer, meg ezerszer visszatérő döngicséléseiben. Mi már a nyarat éljük és megérjük, hogy lesz a virág-ból gyümölcs. Hát a gyümölcsből? Abból a sokféle befőttek. A mai szerelmi költő átugorja a fokozatot, s megvetvén a természetet, a természet szépségeit, ilyen tulédes, vagy pikáns befőtt-poézissel kedveskedik. Csupa marmelade, csupa málnaiz mézbefőtt ró-zsa, cukorban preparált ibolya. Minden, csak nem május, amely gyöngéd verőfényvel, harmatos szinnel, csattogó dallal, csapongó illattal ruház fel mindent, ami tőle származik, hozzá tartozik! A tavasz nélkül estek bele a nyárba, pedig virágzó tavasz nélkül nincsen termékeny nyár. De mégsem késő. Akiben megszólal a költészet polihimnikus zengése, ne feledje, hogy dala legelőször is a fiatal-ságé. Legyen tehát fiatal, s ne feledje, hogy az „ifjúsággal a babér nem ér fel.“ Nem is osztanak babért, legfeljebb a maguk csináltatta arczkép-klisével adják ki lapjaik azt az utánzott, kiégett, fásult döngicsélést, amely-lyel ma lépnek porondra a kezdő poéták. Azé a jövő, ki gyors léptekkel hagyja el az utánna biczegő, egy kézben lantot, a másikban mankót szorongató karaván-csapatot s kinek ifju erejében, szárnyalásának

ifju vakmerőségében, hangjának érczes, ifju csengé-sében téged ismerünk fel, kikelet legköltőibb, legdi-csőbb hónapja, oh, csodaszép május! Mit ér a nyár, ha te kiestél az esztendőből? (—)

Belföld.

Szell Kálmán köszönő távirata. Udvarhelyvár-megye törvényhatósági bizottsága 23-ikán tartott rendkívüli közgyűlésében impozáns módon nyilatkozott meg a kormány és annak feje Szell Kálmán miniszterelnök mellett, s ítélte el a parlamenti kisebbséget, melynek erőszakossága folytán törvényen-kivüli állapot állt be. Szell Kálmán e bizalmi feliratot következő távirattal köszönte meg:

Budapest, 1903. május 29.

Udvarhelyvármegye közönségének
Székelyudvarhely.

Igaz meglepéssel vettem a vármegye tisztelt közönségének a folyó hó 23-ikán tartott rendkívüli törvényhatósági bizottsági közgyűlésben hozott azon hazafias határozatát, a melyben az obstrukciót feltétlenül elítélve, személyem és a kormány iránt rendületlen bizalmukat fejezték ki. Hazafiaságom, törvény és a kormány tiszteletem iránt nyilvánított lelkes szavaik örömmel töltöttek el. Az obstrukció indokolatlan voltának különös hangsúlyozása megnyugvásomra szolgál és kitar-tásra buzdít.

Fogadják igen becses megnyilatkozásukért legmelegebb köszönetemet.

Hazafias üdvözléssel
Szell.

A szövetkezetek.

Magyar nemzeti politika az, mely minden mo-zzanatában a nemzet érdekeinek előmozdítására tör. Ennek a két tengelye: „a közoktatás és a földmi-velés.“

A földhöz való szívós ragaszkodás, a haza sze-retete lazul a magyar nemzet fiában, pedig Magyar-ország földmives állam s így a nemzetre nézve élet-kérdés, hogy — mintegy hozzáadjon a hon rögehez. Ennek a szükségnek felismerésére s következőleg a kötelességre rá kell nevelni különösen a földmivelő népet, az u. i. parasztot, melyről Szell Kálmán azt mondotta — „a nemzettest gerince.“

Arra kell e gerinczet képesíteni, hogy jó ked-vel tudjon beilleszkendi a társadalom többi alkotó elemei közé s ne lásson ellenséget mindenkiben, akinek valamivel többje van, mint neki; ne siessen jövő boldogságának alapjait idegen földön — Ameri-kában, — vagy máshol keresni, mihelyest a haza földje kisebb karély kényeret juttat neki esetleg, miut várta; higyen a költőnek: „e kívül nincsen szá-modra hely.“

Saját erejének öntudatára kell ébreszteni a né-pet. Értse meg, hogy sokféle bajától legkönnyebben szabadul, ha az önségélyben keres menedéket. Szö-vetkezzenek minden téren s akkor a most szétfor-gácsolt erejük egygyé tömörülve, erőssé, nogyon erőssé teszi őket s eredményvel lesznek képesek érdekeiket megvédeni azok kapzsisága ellenében, kik-nek egy újabb önalkotta istenségük van: a pénz, melynek, ha kell, feláldoznak mindent és mindenkit.

Vegyék észre, hogy jajaik igaz részét hallják mindenfelé s a nemzetek legnagyobbjai és legjobbjai készek segítségükre lenni, csak azt kívánják, hogy e

segítésben önmaguk is tevékeny részt vegyenek. A kormányok is támogatják törekvéseiket, ha tapasztalják, hogy a parányi erőket valóban önönjavukra igyekeznek tömöríteni. Megmutatta jóakarátát irántuk a magyar kormány is, midőn Darányi Ignác földmivelési miniszter így szól a magyar társadalomhoz, „amit a munkánépért teszünk, a magyar nemzetért teszünk.”

A cél eléréséhez sokak ereje és jóakarata van szükség. És e jóakarók közül első sorban a tanítók segítségét kéri a szövetkezetek apostolai s a kormányok egyaránt. Ezt bizonyítja az a tény is, hogy a földmivelési miniszter tanfolyamot rendezett a papok és a tanítók számára, hogy ott elsajátítsák azon tudnivalókat, amiknek segítségével a szövetkezés nemcsak eszméjének megfelelő szövetkezeteket létesíthetnek és segíthetnek fennállani s áldásait a gyengébbeknek érezhetni.

Értsük meg a tettehívást, sorakozzunk azok közé, akik lelkük egész nemességével törekuszenek a szeretet megtestesítését, a szövetkezetek áldásait a nemzet minden rétegének birtokává tenni, hisz egyébként is hivatásunk a nép nevelése!

Ne kérdezzük, hogy ez, vagy az kinek lenne kötelessége. Tegyük meg mindent, ami erőnkől telik a szövetkezeti eszme terjesztése érdekében és szövetkezetek felvirágoztatásáért. Legyünk meggyőződve, hogy az elért siker nyomán fakadó örömből nekünk is jut, mert a szövetkezet az, mely a szegények és gazdagok között tátongó űr felett a szeretet hidját felépíti és egyfelől a büszke fensőbbiség, másfelől a keserű irigység érzetének jégfalait lerombolja s akik e nagy munkának zászlóvivői voltak, azoknak a diadalra vezetett szeretet csak hálaival fizethet.

Ragadjuk meg a zászlót, melyre a legnagyobb magyarnak, dicső Széchenyinek szavai vannak felírva, hogy a hazát még egyszer meg kell hódítani s e munka a néptanítókra vár.

Lobogtassuk magassan a zászlót, hódítsuk meg a hazát, vagyis a haza fiainak szívét, hogy kövessen bennünket, midőn a szeretet hidjának felépítéséhez vezetjük. S midőn az alap első köveit mi elhelyezzük, hordja oda ő is magyar szívének s lelkének nemes vonásait, amelyekből sziklánál szilárdabb alapja épül fel a jobb jövő biztosítékának.

Véssük szívünkbe és másokéba is a szent eszméket, melyeknek gyökere a Krisztusból fakad s az onnan áradó szeretetből táplálkozik.

Gyűjtsük magunk köré a község azon polgárait, kikről úgy szoktak nyilatkozni, hogy „a megtestesült becsületesség.” Ezek segítségével létesítsünk és virágoztassunk fel: hitel-, fogyasztási-, termelő-, értékesítő- és biztosítási szövetkezeteket. Hadd érezze ezeknek igazán áldásthöz voltát gyöngé és

erős mihamarább s legyenek minél többen, akik hálaival emelik azon nemes apostolokat, kik a szövetkezeti eszmét megismertették Magyarországra népeivel.

A sok közül szóljunk hálával első sorban gróf Károlyi Sándorról, a Magyarországi szövetkezetek atyjáról; Darányi Ignác földmivelési miniszteréről, a fenkölt lelki hazafiról, mint akik lángoló szeretettel segítik a tömörülő gyöngék szövetkezését, hogy a szeretet nyomában fakadó áldás hatása alatt a kereszt fényénél rendíthetetlen bizalommal tekintsünk a jobb jövő elé, amikor hazánknak fel kel virulnia.

Tanító.

Ugy, magunk közt . . .

Ha minden ember, férfi, asszony és gyermek értene is a politikához, úgy se bizonyos, hogy a mostani hetekben más ne foglalkoztatná a gondolkozást, mint az obstrukció dolga és ennek járuléka. Imhol beköszöntött a tavaszi saison, s nagy a küzdelem, a kapkodás, az erőszakoskodás mindenfelé, minden rétegben, hogy a cifra, nagyzó parvenü rész is a társadalomnak felszínén maradjon. A kis- és nagy bankokban, szövetkezetekben nem csak nálunk, de mindenfelé folyton meleg a kilincs, az ügyvédek mind foglalást és végrehajtást kérő blankettákat töltenek ki, majd egyezkednek, halasztanak s a kincstárnak rémitő haszna van bélyegből. De míg a férj a jó zsiránokat hajsolja, kapacitálja — az asszony a fényes boltokat járja, a divatlapokat forgatja, tanulmányozza, tudakozódik, kutat, fürkészködik, hogy a nálánál egy fokkal magasabban levők mit rendeltek, hogy ugyanazt parancsolja ő is, majd kikeresi az árát a férj, vagy várhat a kereskedő. Ott-hon a szalonokat kipucolják, rendezik a garderobot s cselédeket dresszurálnak, amelynek majd hasznát veszik a pár hét múlva beköszöntő fűrdőszezonban is.

Sokféleképpen bonyodalmas, vakmerő és sikamlós ez a mi életrendünk, ha nincs benne reális számítás s a jövedelemhez pontosan alkalmazkodó berendezés. Nem új dolog, sokszor el volt mondva, hogy széles Magyarországon talán sehol sem él puczosabban, flanczosabban (!) a lateiner középosztály, mint erre mifelénk, a mi már polgárságunkat is kikezdte, kiknek női selyemben járnak, sokszor jól ismerik a festéket, s kalapjuk nem is kalap, ha ára husz koronán alól van.

Szóval drága a lakás, a ruha, költséges a társasági kör, a gyermek iskoláztatása, a szórakozás, úgy hogy mikor a táplálkozásra, meg a takarékoságra kerülne a sor, nem marad a fizetésből, jövedelemből semmi, sőt a legkisebb rendkívüliség: egy heti betegség, vagy a színházi bérlet már halomra dönt minden számadást és újabb adósságoknak okozója.

A társasélet életszabályai mindemellett könyörtelenek. Aki nem uszik az árral, az eltemetődik. A vakmerőbb és élelmesebb elébe kerül, oda, ahol talán hízéssel érvényesítheti magát, a másik elmarad és veszt, mint az a játékos, aki az utolsó tétet már nem kockáztatja meg, mert az a következő napra kell ebédre. A szerény ember becsületes, hivalkodás nélkül való jó munkája, törekvése, ebben a tolongásban nem látszik meg; a reklám, a nagydob nélkül — melyet a balga közönség észrevétlenül szolgáltat a kapaszkodók és pöffeszkedők eme táborának — észre sem veszik, akár mily jelentős állást töltson be. Valójában fejetetejére állított logika az, hogy akinek lyukas a cipője s alig telik foltra, az selyemben vásárolt köntösben járhatja életéjét, hogy gazdagságnak, jómódnak lássák a szegénységét; a tehetségtelen kiabálva tör magának utat és a leg-hitványabb portéka elfogy a nagy végeadás reklámozása közben. Hasonlóképpen kerül felszínre a társaséletben sok merész játékos, aki nyugodt családi életét teszi kockára, csak hogy valamiképpen érvényesüljön. A legtöbbje aztán ebben az állapotban marad, folyton az örvény szélén, egyrésze belebukik, amelyről számtalan sok családi tragédia, tenger csendesen hullatott könny tehetne bizonyosságot, melyet a világ szeme elől jól elzárnak, ő a szerencsétlenek, csak hogy valahogyan le ne kerüljenek a szinpadról, ki ne essenek abból az üres és ostoba forgatagból, melynek elérése gyermekkori álmuk netovábbja, egyetlen vágyuk volt.

Igy a tavaszi saison beálltával, a fűrdődien előtt lehetetlen ezeket észre nem venni, mivel e küzdelem jelenségei fölötté kirívóan jelentkeznek.

Azonban gondolkodni felettük legfőbb ideje, mert felmerült a kérdés, hogy mikor fog sor kerülni arra, hogy az intelligens osztály, a nagyságos nyomor, segítsen magamagán, teltse magát az üres előítéleteken és szamar konvencziókon, jó példával járjon elől a polgárságnak, — amely haszontalan, tudatlan életmódját, ő tőlük vette át — s a társadalmi érintkezés ne csak a fényezés és megélhetés küzdelmét jelentse, hanem a becsületes munkálkodást, a józan, takarékos életmódot, a rangkorság betegsége nélkül.

A mostani társasélet tartalma nagyon keveset jelent. Multságainkon, szellemi időtöltéseinken, társas és bizalmas összejöveteleinknél legkevesebb van a hasznosból, legtöbb a léhaságból és idegenmajmolásból, s — ami éppen e városnak különlegessége, — a rágalmaszából, üres, ostoba pletykák állandó korpoltálásából, amelyeknek soha sem akad gazdájuk és a melyben — sajátságos — férfaink is tekintélyes szerepet játszanak, őszinteség nélkül, kárörömmel bőségesen telítve.

Ha egy kissé őszintén és elfogulatlanul tekin-

kérnek, libapcsenyét adjon; ha sört akar valaki, hát sörrrel szolgáljon.

Egy kis bővebb felvilágosítást mégis szerettem volna. Legalább annyit hogy tulajdonkép kicsoda, micsoda hát az a Kaczor János?

— Tulajdonkép . . .

A vendéglős igazán nem tudta megmondani, hogy tulajdonkép kicsoda, micsoda. Ügyvédnek nem ügyvéd, gazdának nem gazda, de bent van mindennél . . . tetszik tudni . . .

Másnap fölkerestem a polgármestert. Nagyon szívesen fogadott. Már a meghívókat iratta abban az ügyben, melyben jártam.

— Tessék nézni, — mutatta — itt a névsor. A város legtekintélyesebb férfai mind meg lesznek hívva arra az értekezletre.

Nem titkolhattam el meghökkenésemet, a mint a névsorban legfelül a Kaczor János nevét pillantottam meg. Az öreg polgármester észrevehette, mert elkezdett mentegetőzni:

— Nagyon befolyásos ember, bent van mindennél . . . nem lehet, kérem, kihagyni.

— Hiszen én nem mondok — viszonzám — nem is ismerem.

Az öreg polgármester figyelmesen rám nézett. Nyilván nem hitte, a mit mondok s csak folytatta a mentegetődzését:

— Kérem így magunk közt szólva, én is tudom, hogy némely tekintetben . . .

Erősen törölgette a homlokát. Nem találta meg a kellő szót, a mivel csinján kifejezhetné véleményét, mely nem igen lehetett kedvező a nagy befolyású férfira nézve. De egy polgármester mégsem beszélhet oly nyíltan, mint egy jó magyar korcsmáros s ámbár lényegében, úgy látszott, a polgármester sem

igen vélekedik másképp Kaczor János urról, mint az én vendéglősöm, a szavak mégis válogatottabbak voltak.

Nem mondta, hogy nagy gazember, csak azt, hogy némely tekintetben . . . igenis, némely tekintetben nem nevezhető teljesen kifogástalannak.

— De kérem, bent van mindennél. Nem lehet kihagyni. Igazán nem lehet.

Csodálkozva néztem a jó öreg polgármesterre, de nem akartam zavarát növelni s abbahagytam ezt a beszélgetést. Az értekezletre eljött maga a főispán is és láthattam, milyen nyájasan beszélget Kaczor Jánossal s hogy iparkodik neki megmagyarázni a vasuti tervet, mely miatt az értekezlet összejött:

— Remélem, szintén támogatni méltóztatik . . .

Kaczor János ur dűnyögött valamit, a miből nem lehetett világosan megtudni, hogy támogatni vagy ellevezni méltóztatik-e neki ezt az ügyet. Nagy óvatossággal nyilatkozott, úgy hogy ki-ki tetszése szerint magyarázhatta a szavait.

— Csak meg ne csaljon a vén gazember — sugta a főispán a polgármesternek kimenés közben.

Aztán még egyszer visszafordult Kaczor János felé:

— Lesz szerencsém holnap ebédre, ugy-e bár?

Hogyne lett volna? Kaczor János nem mulasztja el a főispáni ebédeket, hol a legnagyobb tisztelettel bálnak vele, kiváló helyre ültetik az asztalnál s ő méltósága sajátkezüleg töltöget vörös bort a poharába, mert tudja, hogy Kaczor János ur a vörös bornak kedvelője.

A polgármester, a ki látta csodálkozásomat, csak annyit mondott magyarázatul:

— Kérem, meg kell nyerni . . . mindennél bent van . . .

— De hát hol? — kérdeztem én.

A befolyásos ember.*

— Irta: **Vértesi Arnold.** —

Mult évben néhány napig valami dolgom volt egy vidéki városban. Este, mikor megérkeztem, bementem a vendégfogadó éttermébe vacsorálni. Kevés ember üldögélt ott. A vidéki ember otthon vacsorál. Egy asztalnál néhányan söröztek s föltűnt nekem köztük egy csontos arcú, dolyfős tekintetű, kissé már őszbevegült uriember, a ki iránt mindenki különös figyelmet tanúsított. Ha ő intett, ugrott a pinczér s még a vendéglős maga is, ez az elhízott lassan bicogó egykedvű magyar ember, a ki különben nem sokat törődött a vendégeivel, odament, hogy alázatosan megkérdezze:

— Mit méltóztatik parancsolni?

Mikor elment az ur, azt kértem az én vendéglősömtől, kit már korábról ismertem:

— Mondja csak, kérem, ki volt az?

A jó ember szinte csodálkozva nézett rém:

— Nem tetszik ismerni? Kaczor János.

— Valami nagyon előkelő uriember lehet, — jegyeztem meg csak úgy találmra.

— Nagy gazember, kérem alássan, — sugta az én vendéglősöm bizalmasan.

Kissé megrökönyödtem. Furcsa, gondoltam magamban; hát azért tisztelik olyan nagyon? De az én jó öreg vendéglősömmel hiába kezdtem volna vitatkozást erről a tárgyról. A vendéglősnek végre is tisztelni kell minden vendégét, neki nem lehet válogatni. Neki csak az a dolga, hogy ha libapcsenyét

* Szerzőnek Singer és Wolfner kiadásában most megjelent könyvéből.

tünk társadalmi viszonyaink mélyére, könnyen látjuk azt, hogy — a keményen felkent máz daczára — sokkal elernyedtebbek és csenevészebbek vagyunk, sokkal inkább híján vagyunk az ellenálló képességnek és akaraterőnek, mintsem hogy környezetünk ellen fellépni merhetnénk. Korunk tulzott szocializmusa, amely minden felelősséget az egyetemességre kíván háritani, az őszinteség és akaratképesség e hanyatlásából magyarázható ki.

Az a hang, mely ma társaséletünkben lábra kapott, joggal enged következtetni, hogy korunk szegény valódi jellemekben, egészséges természetekben, önálló és szilárd férfiakban. És a már léha, üres társadalmi viszonyokban, amikor a nő értéke és a családi élet szentsége annyira devalválódott, nem csoda, ha a társadalom nevelése oda irányul, hogy átlag embereket és nem önálló egyéniségeket neveljen, amidőn a társaságtól szabadalmazott kicsurok olyan hangot, olyan tonust honosítottak meg a szellemi szegénységben szinylődő asszonyok szalonjaiban, amelytől a jobb izlésű ember szánakozva fordul el.

Csiszolunk, de nem acélozunk, dresszírozunk, de az önálló fejlődést nem szorgalmazzuk. Jellemző, hogy társadalmunk már kezdi meg sem érteni a jellemeket, vagy legalább nem érdeklődik irántuk. Érdeklődése inkább az ugynevezett milieu körül összpontosul, mely tojáshéjként boltozza be az egyéniséget és fátumként nehezedik rá, amelytől többé nem szabadulhat, s így bár mely tere nézünk, mindenütt kellemetlen eldurulására akadunk az erkölcsi érzéseknek; alig létezik már a jó és rossz, jogos és jogtalan, előkelő és közönséges megkülönböztetésének képessége.

Önkéntelen tolul fel a kérdés, vajjon nem kelene újból a tüzes nyelveknek leszállaniok, hogy napsugaras verőfényt hintsenek a társadalom téves gondolkodásába? Vajjon nem a századok előtti ostoba előítéletek kísértének napjainkban is? Szálljatok le tehát tüzesnyelvek társadalmunkba, s erős tüzlángokkal perzseljétek le róla a szennyet, a megrögzött előítéletet. Égessétek le az emberek szívéből a kemény kérget, amely nem engedi érvényesülni a jóindulatok diadalát, hanem lehuzza rágalomokkal, gonosz pletykákkal a poklok sártengerébe mindazt, ami jobb sorsra érdemes; rég nem volt annyira szükség eljövetelekre, mint most, midőn a társadalom az üres konvencziók, nagyzási hóbortok fertőjébe szinte elmerül, s fuldokolva kapkod levegőért a gyilkos atmoszférában.

Ujdonságok.

A legszebb ünnep.

A keresztényvilágnak egyik legszebb, legköltőbb ünnep Pünkösöd. Innét és a tul tengereken, ohova

csak elhatott a világot megváltó Istenember igéje; a templomok tornyaiban megkondulnak a harangok e napon, hirdelve, hogy az eszme, mely keresztülment a Kálvária vérkeresztjén, mely diadalmaskodott a Golgothán: nem halt meg, él és élni fog, amíg az ég, föld és tengerek összeomlanak, a világ végezetéig mindörökké. Az Ujszövetség könyvének tanítása szerint, mikor Jézus isteni dicsfényével övezve, fölemelkedett a mennyek országába, az apostolokat mély szomorúság szállotta meg. A tizenkét ember ott állt egy ellenséges világrend közepette s az igazság hajóját, melynek evezője és kormányrudja gyenge kezükbe volt letéve, elborító hullámverések fenyegették. Mint minden nagy átalakulásnál az emberi társadalomnak, most is erős rázkódások ingatták meg a világegyetemet s annak a tizenkét halásznak volt a magasztos feladata, hogy a rengő talajon a pogányság vérszomjas ellenségeskedése közt felépítse annak a hitnek oltárát, melynek alapja a világot átölelő, emberiséget testveri érzellemmel egybekapcsoló szeretet. Már-már csüggedős szállta meg lelküket, midőn a Mester, ezen a napon, pünkösöd ünnepén elküldé hozzájuk a megerősítés malasztját s tizenkét tüzes nyelv alakjában leszállt föléjük a Szentlélek. Valami csodálatos erő szállta meg erre az apostolokat, akik azután szétesztek a világ különböző tájai felé s nem rettenve meg a vértanútól, a vértanui haláltól, hirdették az Eszmét, az igazság Igéit. És a kereszt, mely eddig a megalázás szinboluma volt, most, mint a dicsőség jelképe járta be a világ minden tájékát. Pünkösöd szép ünnepe tehát a szeretet vallásának diadalünnepe minden keresztény felekezetek között.

Személyi hír. Fittler Kamill, a kir. iparművészeti iskola igazgatója, mint az országos ipar- és keresk. oktatás tanácsának kiküldötte, f. hó 25 ikén a helyi szakiskolát Hargita igazgató vezetése mellett megtekintette. A kiváló szakférfi a látottak felett teljes megelégedését fejezte ki.

As almakeréki birtok árverését megsemmisítették. Mint annak idején megirtuk, az Ugron Gábor 3800 holdas almakeréki birtoka a márczius hóban megtartott árverésen idegen kézre jutott. A birtok két részletben került árverés alá. A kisebbik felét 25 ezer, a nagyobbik részt 295 ezer koronával vette meg a nagyszabeni általános takarékpénztár támogatásával az almakeréki takaré- és előleg-egylet, igen természetesen telepítési célokra. Az árverést megelőzőleg köteleességünknek tartottuk a miniszteri megbízott figyelmét, mivel a szabeni takaré- terve tudomásunkra jutott, e helyen felhívni, hogy annak meggátolására nézve minden lehetőséget kövessen el. Azonban sajnos, szavunk

akkor pusztában elhangzó szó volt, s a miniszteri biztos ur az árverés után annyit sem érdeklődött, hogy oda megbízottat küldött volna ki, s így történt, hogy a 450 ezer koronára becsült magyar birtokot potom 320 ezer koronával idegenek vették meg. Az árverést maga Ugron Gábor felelőzte meg, s amint most írják nekünk, a tábla, mivel alaki hibákat talált, megsemmisítette, s új árverés megtartását rendelte el. Örömmel jelezzük, hogy a kormánybiztos ur — amint értesülünk — most már hajlandónak mutatkozik a hatalmas ősi magyar birtoknak telepítési célokra való megvásárlására, a mely ha bekövetkezik, úgy Sándor János eddigi, a székelység érdekében tett fáradozásaiért nyert érdemeit elhervadhatlan koszorúval fogja megtetézni.

Emléket az agyagfalvi réten! A székelyemlék-alap javára a parajdi Székely Társaság utalvány mellett 5 kor. 70 fillért küldött, ezen összeget hozzáadva az idáig begyűlt 4972 kor. 46 fillérhez, az alap összege tesz 4978 kor. 16 fillér. Fogadja a nemes szívű társaság hazafias adományáért ez uton is a végrehajtó bizottság hálás köszönetét. Ferenczi János vgh. biz. pénztárnok.

Az ideai sorozás ismételt elhalasztása. A honvédelmi miniszter az eléggé ismert sajnós politikai viszonyok miatt most már harmadizben kényszerült az ideai sorozást elhalasztani. E hó 18-áról a vármegyék közönségét a június hó 2-ával megkezdhetni reményelt sorozás elhalasztására és az ez évi július hó 1-től augusztus 29-ig terjedő időre való kitűzésére utasította, amikor talán meg fognak szünni a most fennforgó akadályok. Hogy ez a terminus, mely a legsürgősebb és fontosabb mezei munkák idejére esik, a munkás kezek elvonásával minő hátrányokat és károkat fog okozni a gazdaközönségnek, az kiszámíthatatlan, elég annak konstataciója, hogy az nem csak föléri, hanem túl is szárnyalja azt az áldozatot, mi a nemzetől az ujoncz létszám felomlására keretik s aminek megvalósítását a kisebbség az alkotmány alap fogalmaival ellenkezőleg 6 hónapon keresztül akadályozni meg nem szünt.

Szövetkezeti mozgalom a Székelyföldön. A székelység gazdasági és társadalmi talpraállását célzó mozgalom nem szorul csupán arra az állami beavatkozásra, mely a székely kormánybiztos kievezésében, munkakörének megjelölésében immár konkrét alakot öltött. Ujabban szaporodnak a jelek, amelyek arra vallnak, hogy a Székelyföldön a szövetkezésben rejő önszükségnek az állami támogatásnál is nagyobb, áldásosabb hivatása van. Székelyföldi szövetkezet alakulásáról eddig is kaptunk szörványos híreket, most azonban a Magyar Gazdaszövetség kiküldte titkárát, hogy a fogyasztási szövetkezetet, a gazdasági függet-

— A törvényhatósági bizottságban, a közigazgatási bizottságban, az iskolaszéknél, a takarékpénztárnál, a kölcsönös segítő egyesületnél, a polgári körben, a kaszinóban. Mindenütt, kérem, mindenütt választmányi tag, igazgatósági tag. Be kell választani az új vasuti igazgatóságba is. Kérem, nem lehet másképp... Hiába, nem lehet másképp.

S az öreg polgármester reszkető kézzel föl emelte pohárát, hogy fölköszöntse Kaczor Jánost, ki mindenütt ott van, a hol csak a közügy kívánja.

Látszott, hogy nem nagyon szívéből jött a köszöntés a becsületes öreg urnak; de az mindegy. Hiába, nem lehet másképp. Az ilyen nagybefolyású férfit nem lehet kihagyni a felköszöntések sorából.

Mindenki sietett koccintani az ünnepelttel; de mikor a főispáni ebéd után hazafelé mentünk s a bor már megoldotta a nyelveket, nem nagyon épületes dolgokat lehetett hallani az ünnepeltről:

— A kapzsi. A kétszínű. Az ármánykodó.

Aztán következett a többi búne. Egész litánia. Ha csak a tizedrésze, huszadrésze is igaz, hát rettenetes.

— A vagyonához sem jutott becsületes uton. Megcsalta a testvéreit az osztokodásnál.

— Azóta is úgy folytatja. Mindent bezsebelne. Mindent csak magának. Neki a pénz, neki a tisztelt, neki a hivatal. A hol csak egy helyecske megüresedik, rögtön bedugja a lábát. Ez jó lesz nekem, válasszatok meg... Hát másnak már semmi se jusson?

— A fukar, az irigy, a dolyfős. Mindig csak az ő akarata. Mindenütt csak az ő akarata. Mindenki úgy tánczoljon, a hogy ő hegedül.

— Aztán még ha valami tisztességes ember volna. De ilyen ember!

— Az ám czéges jómádár. Kártyás. Fosztogató. Hát járja ez? Olyan ember, a kire a játékasztal mellett virrad rá a hajnal.

— A mostani házat is azon szerezte. Van miért tisztelni.

— Hát még azok a csunya historiák! Mennyi botrány lenne, ha mind napvilágra kerülne.

— Asszonyok dolgában nem igen volt válogató.

— Azt mondják, hogy a saját sógornéjával is.

— Meglehet, minden kitelik tőle.

— S még ilyen ember meri olyan fönt hordani a fejét?

— Elfoglalni minden helyet a becsületes emberek elől.

Nem állhattam tovább szó nélkül:

— Hát miért tűrik? Miért engedik?

Arra összenéztek:

— Hja, kérem, nagy hatalma van, nagy befolyása van. Minden megtörténik, a mit akar. Nem tehet ellene semmit az ember.

— De ha mindnyájan összefognak.

— Persze, persze, ha mindnyájan összefognak, — csóváltgatták a fejüket — igen, ha mindnyájan összefognak.

— Hát miért nem teszik?

Vállat vont az egyik is, a másik is. Valakinek el kellene kezdeni. De hát ki legyen az?

— Tetszik tudni, az ilyen befolyásos ember ellen bajos.

— Nagyon bajos, — ez volt a véleménye a többinek is.

Mindnyájan szerettek volna megszabadulni tőle.

Már nagyon a nyakukra nőtt. Valóságos zsarnok s minden lében kanál. Rutul kizsákmányol mindent. Rátette a kezét mindenre. Igazán mindenki örülne a bukásának, csak egyszer ki tudná már innen ugrasztani. De mikor az olyan nehéz.

Aztán, hogy eljöttem, nem hallottam fölé semmit. Az idén megint le kellett mennem s akkor láttam, hogy bizony még nem ugrasztották ki Kaczor János urat semmiféle tiszteltbeli és fizetéses állásából. Bent ült mindenütt a bizottságokban, az igazgatóságokban, az elnöki állásokban, a városházban, a kaszinóban, a polgári körben, a takarékpénztárnál, népbanknál, kölcsönös segítő egyesületnél; ott volt minden banketten. A polgármester még most is felköszöntötte, a főispán nyájasan szorongatta a kezét, mindenki kedvében járt, mert kérem, az ilyen nagy befolyású embert nem lehet megharagítani.

— De már kitaláltuk a módját, hogy szabadulhatunk meg tőle, — sugta a fülembe a városi főjegyző. — Beszéltünk már a főispán ur ó méltóságával is. Azt mondja: nem bánja, csak itthon ne látatlankodják már nekünk, szívesen támogatja.

— Hát mit csinálnak vele? — kérdeztem, mert igazán kíváncsi voltam megtudni, hogy miféle módon rázzák hát le a nyakukról.

— Fölküldjük képviselőnek Budapestre.

Rá néztem: megbolondult ez az ember vagy tréfál?

Nem az, egészen komolyan beszélt:

— Nem álljuk már ki tovább, uram. Megválassztjuk, hogy ne üljön itt mindig a nyakunkon. Hadd lélegzünk már egyszer szabadon.

lenítésnek ezt a hatalmas emeltyűjét, a Székelyföld alkalmas társadalmi talajain meghonosítsa. A múlt vasárnap alakult az első nagyszabású fogyasztási és értékesítő szövetkezet a Székelyföldön. Alsó Siménfalván, az egész vidék élénk érdeklődése mellett. A székelyekkel zsufolóság megtelt unitárius templomban jelen voltak a vidék földesurai, lelkészei, tanítói. *Gálffy* járási főszolgabíró Udvarhelymegye főispánjának és alispánjának üdvözlését tolmácsolta. *Hollaki* főispán és *Damokos* alispán levélileg is üdvözölték az egybegyűlteket s biztosították támogatásukról. Ez az első nagyszabású akció a nyikómenti székelyek gazdasági helyzetének javítása érdekében, de a Székelyföld többi részein is kezd virradni. Peteken és Vargyason szintén alakulnak fogyasztási szövetkezetek. Alsósiménfalváról távirati üdvözlést küldtek *Darányi* földművelésügyi miniszternek, gróf *Károlyi* Sándornak és *Hollaki* főispánnak.

Fiókköri tanítógyűlés Székelyudvarhelyen. Az udvarhelyi Tanítóegyesület fiókköre június 4-én a községi iskola tantermében tartja meg gyűlését, melynek tárgysorozata a következő: 1. Elnöki megnyitó. 2. Elnöki bejelentések. 3. Dr. *Göös* József ismerteti az általa szerkesztett „írás olvasás” tanítás módjának új módszerét. 4. Énekelnek: *Veress* Mózes, *Kakucs* György, *Mircs* Dénes és *Vida* Mózes. 5. Felolvas *Veres* Ferencz bögözi áll. tanító. 6. Szaval *Keresztes* János bögözi áll. tanító. 7. Tisztujtás az új alapszabályok értelmében. 8. Indítványok. Ezen gyűlésre azon kéressel hivatnak meg a tagok, hogy a már elnöki uton történt felszólítás értelmében, hátrálékos tartozásait okvetlen hozzák magukkal. Minthogy a gyűlés 3 pontja kiváló fontosságú, az elnökség a megye összes tanítóóságát szívesen látja. Szokásos 2 korona díjért közebed is lesz.

Menyhárt András esperes lemondott. Az udvarhelyi ref. egyházmegye esperese, *Menyhárt* András, a május 26-iki közgyűlésen bejelentette állásáról való lemondását. Hasztalan volt a közgyűlés minden kérése, az ősz esperes megmaradt elhatározása mellett. A közgyűlés *Menyhárt* érdemeit jegyzőkönyvileg örökítette meg és az egyházmegyei tanács tiszteletbeli tagjának választotta meg. Feliratot intéz a körülethez az iránt is, hogy legyen a kerületi közgyűlésnek tiszteletbeli tagja.

Unitárius istentisztelet. A helybeli unitáriusok pünköszt ünnepi istentisztelete június hó 1-én d. e. 11 órákor kezdődőleg a vármegyeház dísztermében tartatik meg, mely alkalommal urvacora osztás is lesz.

A Gazdasági Egyesület választmánya 25-ikén *Hollaki* főispán elnökléte mellett ülésezett. Örömmel vette tudomásul a választmány elnök azon bejelentését, hogy *Darányi* miniszter három évre terjedőleg évi 20 ezer korona segélyt adott oly célból, hogy ez összeggel a kisgazdák részére üszök vásároltassanak. Az első üsző-vásár napját június 12-ére d. e. 8 órára a városi barompiacz-térre tűzték ki, s a vásárlásra *Ugron* Gáspárt, *Jeddi* Tamást, *Zonda* Józsefet, *Deák* Gergelyt, *Tóth* Károlyt és *Simó* Jánost küldték ki. A szüzugyula legeltetési ügyében úgy határozott a választmány, hogy a kedvezményes árban vásárolt és kiosztott üszöket a tulajdonosok nyári legeltetésre föltétlen az egyesület szüzugyulájába kell adják, mivel a legeltetési díjat amugy is tartoznak megfizetni.

Adó és ex-lex. A törvényen kívüli állapot bekövetkezése óta úgy a politikai és pénzügyi körökben, mint a közönség körében állandóan foglalkoznak azzal a kérdéssel: lehet-e az ex-lex alatt közzadókát kivetni és beszédni, vagy az utólagosan befizetett adók után késedelmi kamatokat behajtani. Kétféle nézet merült föl. Az egyik szerint az adókivetési munkálatok az ex-lex alatt is folytathatók és az ez idő alatt be nem fizetett adók után késedelmi kamatok szedhetők, a másik nézet szerint pedig a törvényen kívüli állapotban az adókivetési munkálatokat folytatni, közzadókákat és azoknak késedelmi kamatait behajtani nem szabad, s a késedelmi kamatok utólag sem követelhetők. E kétféle nézet folytán, szerte az országban különböző felfogás és gyakorlat érvényesült. Az egyik vármegyében, vagy városban folytatták az adókivetési munkálatokat, a másikkban beszűntették, sőt több helyen a közzadók után késedelmi kamatokat is szedtek. Magában a kormányban is nézetkülömbőség merült fel, amennyiben a pénzügyminiszter elismerte, hogy a törvényen kívüli állapotban az adókivetési munkálatokat folytatni nem szabad, azokat tényleg be is szűntette, míg a miniszterelnök annak a nézetnek adott egy képviselőházi beszédében kifejezést, hogy az adókivetési munkálatok az ex-lex alatt is folytathatók lennének, bár a kormány ezt tényleg nem is folytatja. A pénzügyi hatóságok a késedelmi kamatok tekintetében azt a

felfogást valják, hogy azok utólag beszédhetők. A közigazgatási bíróság, mint a közszolgáltatások kérdéseiben a legfelsőbb hatóság, ezt a kérdést már eldöntötte és pedig az 1899. évben volt ex-lex-állapotból kifolyólag, amennyiben egy adófizető panaszára az ex-lex ideje alatt beszédett késedelmi kamatoknak visszatérítését elrendelte. Ezzel az elvi jelentőségű határozattal a közigazgatási bíróság a második álláspont mellett foglalt állást, vagyis végérvényesen megállapította, hogy az ex-lex alatt közzadók ki nem vehetők, a kivétési munkálatok nem folytathatók, a közzadók be sem szedhetők és késedelmi kamatok sem követelhetők.

Az Uránia városunkban. A mint értesülünk a budapesti „Uránia” magyar tudományos színház vidéki körútjában városunkat is érinti és június 4. és 6-án 3 előadást tart. Az „Uránia” a kormány által is segítve van. Elnöke *Molnár* Viktor min. tanácsos, vezérigazgatója *Szana* Tamás. Előadásai műveltséget nyújtanak, tanulságosak és mulattatók. — Az előadások a „Budapest” színház-teremben lesznek megtartva. Jegyek *Gyertyánffy* Gábor könyvkereskedésében válthatók előre.

Építsünk Székelyudvarhelyen templomot. A közművelődés oltarán Isten dicsőségére aldoz, ki a Székelyudvarhelyen építendő unitárius templom költségeihez hozzájárul. Az egyházközség előjárósága a következő kegyes adományokat vette és hálás köszönettel nyugtázza: A 339. sz. gy. iven: *Kováry* László 20 kor. *Sándor* János 116. sz. gy. iven: *Sándor* János 10 kor., *Pap* Mózes 5 k., *Gombos* Sámuel 2 k., *Dr. Szolga* Ferencz 1 k., együtt 18 kor. A 356. sz. gy. iven *Biró* Sandorné 10 kor. *Gyűjtő* iv nélkül *Csehely* Adolfné 10 kor. Az 515. sz. gy. iven *Nagy* Gyula 3 kor. *Vass* István lelkész gy. iven *Vass* István 10 k., *Dr. Vass* Miklós 2 k., együtt 12 kor. *Szentiványi* Istvánné 336. sz. gy. iven *Szentiványi* István 3 k., *Szentiványi* Istvánné, *Osváth* Mihály, *Sántha* György, *Báró* Mattécioit János 2-2 kor. *Dull* István, *L. Gy.* *Pálffy* Dezső, *Kiss* László 1-1 kor., *Szentiványi* Anna, *Szentiványi* Judit, *Szentiványi* Helén, *Szentiványi* Mária 50-50 fill., együtt 17 kor. Az I-VI. közlemény összege 1287 kor. 24 fill. E közlemény összege 90 kor. Összesen 1377 kor. 24 fill.

Kanyaró és járuléka. A mint jeleztük, a változó, abnormis májusi időjárás városunk egészségügyi viszonyainak egyensúlyát ugyancsak kiforgatta, s egész ostromállapotot teremtett. Grasszál a kanyaró, s egész sereg már a beteg gyermek, a melynek folytán, hogy az iskola is be ne álljon a ragály terjesztőjének, igen helyesen, az egészségügyi bizottság az elemi iskolákat és a gimnáziumok három alsó osztályát, mint irtuk, már szét is osztatta. Azonban ez óvatosság, úgy látszik, még nem jelenti azt, hogy ezzel aztán a betegülési esetek száma apadt volna, sőt, mint a bejelentési könyvből látható, lényegesen emelkedett, úgy, hogy tegnapig 74 bejelentés történt 28 gyógyulással. Vigasztaló a helyzetben az, hogy a betegülési esetek mind enyhe lefolyásúak. Az elemi iskoláknak és a gimnáziumok három alsó osztályának, továbbá a felsőtanulmányok gyors szétosztása érzékenyen érintette a város piacát, mivel jelentékeny veszteséget okozott úgy a kereskedőknek, iparosoknak, mint a szállodáknak. Tudvalevőleg éppen a szétment iskolák azok, amelyek vizsgáikkal a vidéki szülőket a városba vonzzák, s így némi idegen forgalmat teremtenek. A vizsgák elengedhetlen járulékait képezik a mamák, meg a tatak kedvezményeinek alapos felöltöztetései is, amelyek az intézetek gyors és váratlan bezárása folytán mind elmaradtak, lényeges és így érezhető kárt okozván a város kereskedőinek és iparosainak.

A Székely Dalegyet közgyűlése. A székelyudvarhelyi „Székely Dalegyet” f. hó 24-ikén tartotta meg évi rendes közgyűlését, *Embery* Árpád alelnök elnökléte mellett. Választások során a közgyűlés *Szakáts* Zoltán polgármestert közfelkiáltással tiszteletbeli elnökké választotta meg, míg a lemondás folytán megüresedett egyik alelnöki állásra szintén közfelkiáltással *Ravasz* Árpád kollegiumi tanár lett megválasztva.

Világhírű fuvolaművész városunkban. Érdekes és ritka műveltségben fog részesülni városunk közönsége jún. hó 2-ikén, kedden este. Egy párját ritkító, kiváló fuvolaművész, *Wilikow* Keresztély, ki orosz származású, de szívben, lélekben magyar, s ki nemcsak Magyarországon, de a külföld nagyobb városaiiban is osztatlan tetszést aratott játékával, hangversenyt ad. *Wilikow* a budapesti Operaház tagja volt huzamos időn át s f. évi okt. 1-től kezdve a bécsi Operához van szerződötve. A hazai városok közül megfordult Pozsony, Sopron, Szeged, Arad, Pécs stb. helyeken s mindenütt teljes elismerést érdemelt ki. A „Sopron” című újság 1901. ápril 5-iki száma a többek közt így irt róla: „A brilláns technika és a nyelvgyorsasága a staccatoban, ezek mindannyira jellemző tulajdonságai a művésznak, kihez foghatot nem egyhamar találhatunk. Nemcsak a klasszikus zenében kitűnő, hanem a magyar darabokat is igazi mély érzéssel, bensőséggel játsza. Meglepő, hogy orosz születése dacára, hogy beletudja magát élni a darab szellemébe. Midőn például eljárt-

szá a „Repülj fecském”-et, egész magyar lelket lehel és a hallgató előtt úgy tűnik fel, mintha kettős hangok hagynák el hangszerét, melyet oly zseniáltsággal kezel. Fuvolája varázs-fuvola. Klasszikus darabjai magukkal ragadnak. Popp nagy magyar rapsódiája valóságos extázisába ejti a hallgatót” stb. Az erdélyi városok közül Kolozsváron, Zilahon, Brassóban, Szebenben, Marosvásárhelyen stb. koncertezett. A zongorakíséretet *Morascher* Hugó zenetanár vállalta magára. A koncert *Sándor* István helyiségeiben lesz. Fölhívjuk a közönség szíves figyelmét és jóakaratu támogatását rá. Hadd tegyen majd magáról tanuságot maga a művész. — A 2-iki hangverseny műsora a következő: 1. „Magyar Rhapsodia” *Gaál* F.-től, zongorakísérettel. 2. „Faust ábránd” *Gounod*-Hermanntól, zongorakísérettel. 3. „Alvajáró”, ábránd, *Briccialditól*, zongorakísérettel. 4. „Repülj fecském”, *Reményi*-*Wilikow*tól, zongorakísérettel. 5. „Svéd hangverseny”, *Popp*-tól, zongorakísérettel. 6. „Caprice de koncert”, *Terschaktól*, zongorakísérettel. 7. „Mazurka”, *Briccialditól*, zongorakísérettel. 8. „Magyar népdalegyveleg”, vonós zenekarkísérettel. A vonós zenekart a helybeli első zenekar szolgáltatja. Helyárak: A fedett kerthelyiségben személyenként 1 korona, családjegy 3 korona, a szabadhelyiségben 60 fillér. Kedvezőten idő esetén a hangverseny a teremben tartatik meg, hol a belépti díj személyenként 1 korona.

Pisztrangtenyésztés megyénkben. A földművelésügyi miniszter, mint annak idején megirtuk, *Damokos* alispán felterjesztése folytán Homoród-fürdő területére egy pisztrang tenyésztő telep felállítását helyezte kilátásba. A miniszter e tenyésztő házat a folyó év tavaszán már fel is építtette s az összes felszereléssel díjmentesen látta el. A költőház számára a miniszter szívárványos pisztrang tojásokat is díjmentesen adott a melyek a múlt héten érkeztek meg. A 25 ezer tojást *Damokos* alispán és *Demeter* főszolgabíró a napokban helyeztették be, s így hát biztos kilátásunk l-het, hogy egy-két év alatt hegyi patakaink újra benépesíttetnek ez izletes halakkal, melyek egyik igen tekintélyes kereseti forrást képezik székely népünknek.

Az udvarhelyi unitárius egyházkör június hó 25-ikén tartja meg közgyűlését Recsenyén. A közgyűlés tárgyai lesznek: 1. Elnöki megnyitó. 2. Névsorolvasás és a tisztségviselők számbavétele, új énekesz eskütétele. 3. Jegyzőkönyvolvasás. 4. Esperesi jelentés. 5. Templómozás. 6. Bizottságok jelentése. 7. Felsőbb leiratok tárgyalása. 8. Időközben érkező tárgyak előadása és tárgyalása. 9. Egyházköri — két egyházi, két világi — képviselő választása a Főtanácsra. 10. Fegyelmi bíróság és közgyűgizgató választása. 11. Zsinati albizottságok kinevezése. 12. Indítványok, javaslatok tárgyalása. 13. Jövő közgyűlés helyének meghatározása. 14. Jegyzőkönyvhitelesítő bizottság kinevezése. 15. Bezáró, és végül közebed.

Adományok a Muzéum számára. A következő sorok közlésére kérték föl: *Biedermann* Rezső báró, szentegáti földbirtokos urnak, ki az alapítandó vármegyei múzeumnak *Németh* Béla diszes kiadású Szigetvár történetét ajándékozta, továbbá *Szakáts* Károly ny. adófelügyelő urnak, ki a múzeum gyűjteményeit két ajándékképpen küldött ásvánnyal gyarapította, van szerencsém e helyen is az udvarhelyvármegyei múzeum-egyesület nevében köszönetet mondani. *Csehely* Adolf, muzeumi igazgató.

A politika. Az obstrukcióval járó menkö nagy arányokat öltött politika ma már megszállva tartja az egész országot és a legutolsó fatuban is uralkodik. A ház, a mely lassan kezdődött, egész erejével kitört s ez idő szerint mindenkit elfogott. Leszámítva a legközelebbi és elodázhatlan témákat, minden sróokban a politikai helyzetet vitatják s a jövő képeit fejtegetik. A kaszinókban, a körökben, a kávéházakban és üzletekben, az utcán és a családi tűzhely mellett csakis a politikai helyzetről folyik a szó, még pedig nem suttogva. A megbabonázott népség, a helyett, hogy a maga ügye-baja után nézne, hol a kormány, hol az ellenzék oszkodása alapján bocsátkozik a helyzet méltatásába, hogy hamarosan kijöjjön a sodrából s a szenvedélyességet vigye a vitába. A lelkesebbek, a legingerültebbek persze az ellenzék táborában vannak s ezek e napokban isten tudja hány polgárt neveztek ki hazaárulónak, aminek következtében a hazaárulók száma szörnyű módra megsaporodott. A kormány álláspontjához tartozók is idegebbek, mint mások szoktak lenni, úgy hogy most mindenféle árnyalatu hazaárulót hemzseg az utca. Daczára a múlt heti esős időknek, órákig állanak a csatákban a disputáló politikusok, anélkül persze, hogy egymást meggyőzni tudnák. A politikai helyzet illetően alakulása mellett a családok nagy előszere-tel töltik a házon kívül az estét, mert hát az ügyeket meg kell beszélni, ha az ilyen megbeszélés a vér felforrásával jár is. Egyszóval a régi rend megbomlott s mindenkinek azon fő a feje, hogy le-vagy nem szerel-e az ellenzék, s hogy a hazaért a képviselő urak a nyaron át fognak-e izzadni, öröme-re Magyarország közgazdasági állapotának.

A helyi Híradó tán 2 órákor a rendes közgyűlés osztására is megzetnek jelenleg száma 938.

A nem engedélyezett tiltása. Az 1896. a. kelt miniszteri §-a értelmében vagy segédkönyv használható. — niszteri rendelet újból felhívja az írását megfelelő könyvek használ-

A székelyk 20-án tartotta rten. Ugyancsak megyei közgyűlés eredményezhették számban je tudósítás számo-

Istentisztelet utá lenlévők, hol *Sá* toja után *Háko* Elnöki megnyitó vagyonrontó hatá fel a tanítóóságot

— ugymondott üdvös rendszik át, addig tá változtatására vanítás tárgya olmikenk említém hangzó véleménye Béla székelykeresomoród-almási l

a megyei közgyűléséről előterjesztalalt, melyeket ismertethetek, — elfogadta. ElőadKöszönetet azavtanítónak is, ki tervezetét mutat anyag III. osztál

uj alapszabályok E szerint megválménfalvi; alelnök *Rozsonday* Istváfiatfalvi; pénztárkönyvtáros; *Má* tanítók, illetve t

Üsző bevás A gazdasági egyeállatorvos, ifj. Sz részek leghíreseb az üsző bevásár melyek Székelyudhatók lesznek, j kezdve elárverezt év alatt fizetendő Felhívjuk ez árve nyészanyaghoz ki

Alulirt bír t-cz. 102. §-a ért székelyudvarhol 5209 számú vég *Ferencz* ügyvéd á *Lappé* Béla és T. ár. s erejéig 1902 dégtitési végrehaj tora becsült ingós ndek, 1 szodaviz iylvános árverése

Mely árverés 902 évi V. 365/ alék és eddig ősnár megállapított esnél leendő eszköslutáni 3 órája

Kiadja I

122—1903. sz.

vb.

Árve

A helyi Hitelszövetkezet június hó 10-én délután 2 órakor a szövetkezet helyiségében tartja meg rendes közgyűlését, amidőn a tiszta jövedelem felosztására is megállapodásra jönnek. A hitelszövetkezetnek jelenleg 616 tagja van, kiknek üzletrészeik száma 938.

A nem engedélyezett tan- és segédkönyvek eltiltása. Az 1896. évi június hó 8-án 1940. eln. sz. a. kelt miniszteri rendelettel kiadott szabályzat 1-ső §-a értelmében az összes tanintézetekben tankönyvül, vagy segédkönyvül csupán csak engedélyezett könyv használható. — A f. évi 939 eln. sz. a. kiadott miniszteri rendelet erre a kir. tanfelügyelők figyelmét újból felhívja azzal, hogy a könyvjegyzékek megállapítását megfelelően ellenőrzék a nem engedélyezett könyvek használatát tiltsák el.

A székelykereszturi járáskör tanítósa f. hó 20-án tartotta rendes tavaszi gyűlését *Szenterzsébeten*. Ugyancsak e hó 7-én Székelykeresztúron tartott megyei közgyűlés és talán a kedvezőtlen időjárás is eredményezhették, hogy a tagok olyan feltűnő csekély számban jelentek meg. A gyűlésről a következő tudósítás számol be. Az ev. ref. templomban tartott Istentisztelet után az állami iskolába vonultak a jelenlévők, hol *Sándor Lajos* elnök tartalmas megnyitása után *Rákosi Bálint* tartott sikerült tanítást. Elnöki megnyitó az alkoholizmus káros, erkölcs és vagyonrontó hatását fejtegetve, lelkes szavakban hivatott a tanítósgóra az ez ellen való védekezésre. De a míg — ugymond — a kormánynak ez irányban kiadott üdvös rendeleteit a pénzügyi szempontok veszik át, addig társadalmunk e szomorú állapot megváltoztatására vajmi keveset tehet. A gyakorlati tanítás tárgya olvasmánytárgyalás volt, mely — a miként említém — az elfogulatlan bírálatok egybehangzó véleménye alapján teljesen sikerült volt. *Szász Béla* székelykereszturi igazgató-tanító *Kriszta Sándor* homoród-almási kartársnak a múlt évben Parajdon a megyei közgyűlésen a tanító-egyesületi élet fejlesztéséről előterjesztett vitatételével foglalkozott. Javaslatát, melyeket helyszűke miatt itt részletesen nem ismertethetők, — köri gyűlés csekély módosítással elfogadta. Előadónak gyűlés köszönetet szavazott. Köszönetet szavazott *Szász Ferenc* siménfalvi áll. tanítónak is, ki a népiskolai tantárgyak tananyag tervezetét mutatta be, ez alkalommal a földrajzi anyag III. osztályos részével foglalkozott. Végül az új alapszabályok értelmében megtörtént a tisztújítás. E szerint megválasztottak elnök: *Szász Ferenc* siménfalvi; alelnök: *Simon Lőrincz* siklói; főjegyző: *Rozsonday István* etédi; aljegyző: *Kozma Miklós* fiatfalvi; pénztáros: *Balogh Róza* székelykereszturi; könyvtáros: *Mántó György* székelykereszturi állami tanítók, illetve tanítónő. *Tudósító.*

Üsző bevásárlás a megyei gazdák részére. A gazdasági egyesület kiküldöttei *Zonda József* törvh. állatorvos, ifj. *Simó János*, *Deák Gergely* az erdélyi részek leghíresebb vásárlására, Bonyhára utaztak, hogy az üsző bevásárlási alaptól üszőket vásároljanak, melyek Székelyudvarhelyt, a mennyiben addig felhajthatók lesznek, június hó 2-ikán, reggel 8 órától kezdve elárvereztetnek. Az elárverezett üszők ára 2 év alatt fizetendő, kamatmentes utólagos részletekben. Felhívjuk ez árverezésre azok figyelmét, a kik jó tenyészanyaghoz kívánnak jutni.

Kiadja Becsek D. Fia könyvnyomdája.

Telefonszám 14.

122—1903. sz.

vh.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a székelyudvarhelyi kir. törvényszéknek 1902. évi 5209 számú végzése következtében Dr. *Válcsik Ferenc* ügyvéd által képviselt olaszteleki takarékp. Zappé Béla és T. h.-oklándi lakos 80 kor. hátralék jár. s erejéig 1902. évi június 19-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felül foglalt és 2120 kora becsült ingóságok, um.: házibutorok, ezüstnemek, 1 szodaviz készítő-gép és többféle ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az oklándi kir. járásbíróság 1902. évi V. 365/4. sz. végzése folytán 80 kor. hátralék és eddig összesen 7 kor. 50 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig, Oklándon alperesnél leendő eszközzésére 1903. június 12-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a

venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén a bécsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Oklándon, 1903. május 20.

Pollák Ignác
kir. bir. végr.

Sz. 1734—1903.

tkvi.

Árverési hirdetés kiegészítése.

Az udvarhelyi Székelyegyleti első takarékpénztár csődtömege végrehajtható, Ugron Gábor budapesti lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében az utóajánlati kérelem következtében a végrehajtási árverés 40000 korona tőke, ennek 1901. évi márczius 1-től járó 6% kamatai 170 korona 10 fill., per és 82 kor. 75 fill. végrehajtási már megállapított, valamint a még felmerülendő költségek behajtása végett az 1881. évi 60. t.-cz. 144. §. alapján és a 146. §. 187. §. értelmében a székelyudvarhelyi kir. törvényszék, oklándi kir. járásbíróság területén fekvő a homoród-lövétei 789. sz. tkben A+ 10339 hrsz. kőházra 1600 kor., 13453 hrsz. szántóra 5 kor., 13462 hrsz. szántóra 5 kor., 10236/2 hrsz. erdőre 61 kor., 790 sz. tkben 10240/1 hrsz. kaszálóra 10 kor., 10246 hrsz. kaszálóra 14 kor., 791 sz. tkben A+ 10240/2 hrsz. kaszálóra 6 kor., 792 sz. tkben A+ 10241-től 10243 hrsz. faház, (fürdő) és szántóra 16 kor., 995 sz. tkben A+ 13455 hrsz. szántóra 3 kor., a lövétei 989 sz. tkben A+ 1—84 sz. alatt felvett ingatlanokból Ugron Gábor jutalékaira 1200 korona összesen tehát 2921 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az alábbi feltételek mellett ezennel elrendeltetik.

A lövétei 792 sz. tkben B) 5—7 alatt *Bedő Sándor*, özv. *Fejérvári Lajosné* és *Ugron Lázár*, valamint ezek nejeinek, illetve utódai javára bekebelezett szolgalmi jog és a 790 sz. tkben B) 1 alatt kitüntetett szolgalmi jogok fentartatnak az árverés által nem érintetnek. Az árverés megtartására határnapul 1903. június hó 15-ik napjának délelőtti 9 órája H.-Lövéte község bázához tűzetik ki.

1. Ezen árverésen a fent körülírt ingatlanok az

1903. évi márczius 24-én tartott árverésen elért vételáron alól eladatni nem fognak. Ennek megállapítása végett az árverési jegyzőkönyv a végrehajtónak kiadatik utóajánlat tevő vevőknek fog tekintetni.

2. Árverezni szándékozók utóajánlat tevő kivételével tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-kát készpénzben, vagy 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított az 1881. évi november hó 6-án 3333 szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban kiküldött kezéhez letenni, vagy a 179. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előlőges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

3. Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés napjától számított 30, a másodikat 60, a harmadikat 90 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 8% kamatokkal együtt az 1881. évi december 6-án 29425 I. M. cz. rendeletben előírt módon a székelyudvarhelyi m. kir. adóhivatalnál lefizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4. Vevő köteles az ingatlanokat terhelő és az árverés napját követőleg esedékes adókat és átruházási illetéket viselni.

A kir. járásbíróság, mint tkvi hatóság.

Oklánd, 1903. május 2-án.

Máthé, kir. albiró.

Partoljuk a magyar ipart!

Legjobb padlófénymáz és zománcz (Glazur)
a **Berkes-féle**

'Emke' padlófénymáz

Elsőrendű,
jobb mint bármelyik, mert könnyen szárad és szagatlan,

viztől nem lesz foltos.

Kapható:

STERBA ÖDÖN

fűszerkereskedésében, Sz.-udvarhelyt.

Partoljuk a magyar ipart!

Megjelent ♠ ♠ ♠ ♠

EGY ÉV

PERSIÁBAN

Írta:

Mihalovits Béla.

Ára 2 kor. 50 fill.

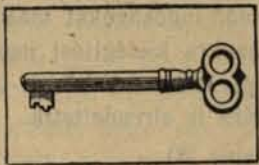
A míg a készlet tart kapható az
„Udvarhelyi Híradó”
kiadóhivatalában.

SCHICHT-SZAPPAN

„Szarvas“

vagy

„Kulcs“

— jeggyel. —

A legjobb, legkiadósabb, s így a legolcsóbb szappan, minden ártalmas keveréktől ment.

MINDENÜTT KAPHATÓ.

A vételnél tessék vigyázni, hogy minden darabon a Schicht-név s a fent látható két védjegy rajta legyen.

Olesó

Jelzálogra
a Segesvári Ipartestület és Előlegezési egylettől
közvetít Siegmund József bérkereskedő
Székelyudvarhelyt

Pénzt

Répáti víz

hazánk legkitünőbb ásványvize.

Ujnonnan érkezett friss tavaszi töltés

Haáb és Heitz és Gál János utóda

főraktárában Sz.-udvarhelyt, nagyon mérsékelt árban kapható.

Dr. Purjesz Zsigmond professzor a következőképpen nyilatkozik:

Bizonyítom, hogy a Répáti savanyúvizet, a nyákhártyák hurutos bántalmái ellen ismételtén jó sikerrel alkalmaztam.

Dr. Lengyel Béia m. kir. egyetemi tanár szakvéleménye a következő

A Impér-Répáti savanyúvizet a jók között is a legjobbak közé tartozik, nemcsak mint élvezeti ital kitűnő, hanem mint gyógyító ital is megbecsülhetetlen. stb. stb. Emésztési és vizeleti nehézségeknél, gycmor és vesebajoknál, gyuladósos holtyag- és köszvényes bántalmak ellen stb. stb. felülmulhatatlan.

Kapható továbbá minden jobb vendéglőben.

Sz. 1222—1903. tkvi.

Árverési hirdetés.

A székelyudvarhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Székelyegyleti első takarékpénztár csódtömegének tulajdonosához tartozó székelyudvarhelyi 41 számú tjkvben A+ 1 rendszámú 84 helyr. számú ingatlanra 1456 korona, az A+ 2 rendsz. 85 helyr. számú ingatlanra 1456 korona, az A+ 2 rendsz. 85 helyr. számú ingatlanra 1456 korona, az 1188 számú tjkvben A+ 4 rendsz. 914, 915 hrszámú ingatlanra 17344 korona, az 1483 sz. tjkvben A+ 1 rendsz. 83, 87. hrszámú ingatlanra 2240 korona kikiáltási árban a kielégítési árverés joghatályával bíró árverés elrendeltetik s fogantatására a kir. törvényszék tkvi hatóságánál az 1903. évi július hó 27-ik napján d. e. 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság. Székelyudvarhelyt, 1903. márcz. hó 17.

A Richter-féle Liniment. Caps. comp.

Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált házi szer, amely már több mint 33 év óta megbízható bedörzsölésül alkalmaztatik közvégyésnél, csúszás és megbűléseknél.
Intés. Silányabb utánzatok miatt bevásárláskor óvatossá legyünk és csakis eredeti üvegeket dohosokban a „Horgony“ védjeggyel és a „Richter“ csigajeggyel fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerárban kapható. Főraktár: Török József gyógyszeráránál Budapestben.

Richter F. Ad. és társa,
csász. és kir. udvari szállítók.
Rudolstadt.

Raktár:

Nagysolymosi Koncz Armin gyógyszerárban
Székelyudvarhelyt.

MEGHIVÁS.

Az 1898. évi XXIII. t.-cz. alapján alakult Országos Központi Hitel-szövetkezet kötelekébe tartozó

Székelyudvarhelyi Hitelszövetkezet

mint az Országos Központi Hitelszövetkezet tagja

1903. évi június hó 10-én d. u. 2 órakor

a szövetkezet helyiségében

rendes közgyűlést

tart,

melyre a tagok az alapszabályok 35. §-a értelmében azzal hivatnak meg, hogy kellő számú tag meg nem jelenése esetén, rendes meghívóval június hó 28-ra új közgyűlés hívatik össze, mely tekintet nélkül a megjelent tagok számára, határozni fog a napirendre tűzött tárgyak felett.

NAPIREND:

1. Mult évi üzleteredményről szóló jelentések tárgyalása.
2. Zárszámadások megvizsgálása és a felmentvény megadása.
3. Mérleg megállapítása.
4. Tiszta jövedelemről való rendelkezés.
5. Az igazgatóság 3 tagjának választása.
6. Felügyelő-bizottság 1 tagjának választása.
7. Netaláni indítványok.

1902. évi december hó 31-én a tagok száma 616, üzletrészeinek száma pedig 938 volt; az év folyamán belépett 86 tag 89 üzletrésszel, kilépett 38 tag 82 üzletrésszel.

A felügyelő-bizottság által megvizsgált évi mérleg a szövetkezet helyiségében kifüggesztetett és mindenki által megtekinthető.

Kelt Székelyudvarhelyt, 1903. május hó 14.

Az igazgatóság.

Kert megnyitás

Tisztelettel hozom a m. tisztelt közönség szives tudomására, hogy az általam bérelt

Koronka y-kerthelyiséget

f. hó 31-én, pünkösd első napján

Kónya Sándor zenekarának hangversenye mellett megnyitom, amidőn igen tisztelt vendégeimnek izletes étellekkel, tisztán kezelt italokkal, friss kőbányai udvari sörrel állók rendelkezésére, melyeket jutányos árban szolgálak fel. — A n. é. közönség szives és tömeges pártfogását kérve, vagyok kiváló tisztelettel

Sándor István,
a Hungaria-szálló bérlője.

A szállodához tartozó istálló- és kocsiszinnel a tisztelt vidéki vendégeimnek rendelkezésére állók.

Ura! figyelem!

Az Első Budapesti Mértékutáni Szabóság
Budapest, VII., Csömöri-ut II.

15 és 18 forintért

készít remek szabással és szakértelmű kidolgozással divatos férfi öltönyöket finom gyapju szövetből.

Minták és mérték utasítás küldése ingyen. Ha az ország bármely részében egy helységben 3 megrendelés biztosítva van, értesítésre oda küldjük utazó szabásunkat gazdag mintáinkkal. A t. megrendelő semminemű költséggel nem lesz megterhelve, mert utazó szabásaink évi vasuti bérletjeggyel vannak ellátva. Szives megkereséseket kér

az Első Budapesti Mértékutáni Szabóság
Budapest, VII., Csömöri-ut II.

Klein Adolf, főszabász.